

[Viggo Hansen.]

Rentegarantier for Kreditforeninger, idet vi synes, at de selvfølgelig er til stor Fordel for dem, der har Statens Rentegaranti, men til Skade for dem, der ikke har den. Vi er nu en Gang kommet ind paa denne Glidebane med Statsgarantien, og dette Forhold er ikke til at ændre for Øjeblikket; men vi vil fra konservativ Side henlede Opmærksomheden paa, at det har Konsekvenser. Vi vil dog ikke af den Grund undlade at give Lovforslaget vor Tilslutning; og jeg anbefaler ogsaa en ret hurtigt Gennemførelse af de Grunde, som ærede Talere allerede har nævnt.

Jens Jensen: Det, det her drejer sig om, er jo kun en Forlængelse af en gældende Lov. Da det Tidspunkt er nær, da den udløber, vil jeg anbefale, at Lovforslaget fremmes hurtigt her i Tinget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, Lovforslaget har faaet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fastsættelse af Byggelinier ved Veje og Gader.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2767; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 51).

Sagen sattes til Forhandling.

Hedelund: Da Lovforslaget, som det foreligger, er Udtryk for den Opfattelse, som Tinget har tilkendegivet ved sin Afstemning ved anden Behandling i forrige Samling, kan der vel neppe være større Uenighed om det. Jeg gaar derfor ud fra, at det vil gaa saaledes, som den højtærede Minister udtalte Ønsket om, at Forslaget ret hurtigt kan gennemføres, idet jeg ogsaa er enig med den højtærede Minister i den Motivering, han gav derfor. Der er kun et Par enkelte Ting, jeg vil pege paa og spørge den højtærede Minister om.

I § 2, 2det Stykke, er der foreslaaet,

at Erstatningen skal fastsættes af de i § 9 i Lov Nr. 122 af 18. April 1925 om Byplaner omhandlede Taksationsmyndigheder. Jeg har tidligere været inde paa, at det var det rigtige; men paa den anden Side er det jo saaledes, at disse Byplanstaksationsmyndigheder slet ikke har haft Lejlighed til at vise noget som helst, idet denne Byplanlov er blevet brugt uhyre lidt. Der kunde derfor maaske være Anledning til at overveje, om man ikke hellere burde henvise Taksationsmyndigheden til at fungere i Henhold til Loven om Landevejene af 6. April 1850.

I § 4, 2det Stykke, staar der, at naar Afgørelse af Klagerne og mulige Erstatningsspørgsmaal er truffet, bliver de nævnte Beslutninger ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning at tinglyse paa de paagældende Ejendomme. Det er en kendt Sag, at Folk er meget kede af at faa disse forskellige Tinglysninger paa deres Hovedejendomme. Jeg har derfor tænkt mig, om man ikke muligvis kunde ændre det til, at der i Stedet for Tinglysning paa de paagældende Ejendomme kommer til at staa „Tinglysning paa de paagældende Arealer, der fraskilles Hovedejendommene“. Jeg tror, at det vilde simplificere Sagen noget; og maaske vilde det ogsaa være mere tilfredsstillende for Ejerne at blive fri for Tinglysning paa Hovedejendommen, saa at den kom til at ligge paa det fraskilte Areal alene.

N. P. Nielsen: Paa mit Partis Vegne kan jeg tiltræde det fremsatte Lovforslag, selv om det ikke helt tilfredsstillende mig personligt, som det ogsaa fremgik af Forhandlingerne i sidste Rigsdagssamling, idet det, der er opnaaet, var et Kompromis med Hensyn til de Vejbredder, der kunde være Tale om. Ved Sagens tidligere Behandling har jeg hævdet saavel i Udvalget som i Tinget, at nogle af Vejene og Gaderne i forskellige Kommuner i Københavns Amt, f. Eks. Gentofte Kommune, der i denne Forbindelse rangerer som almindelige Veje; Biveje, burde kunne sidestilles med Amtsveje, med Landeveje; men de faar altsaa ikke Adgang til de 35 ms Bredde, som Landevejene kan faa i Henhold til denne Lov, men maa holde sig til de 25 m, hvad der for visse Kommuners Vedkommende ikke er helt tilstrækkeligt. Naar jeg alligevel har ment at kunne tiltræde Lovforslaget, er det, fordi det, som sagt, er et Kompromis, og jeg anser det ikke for sandsynligt, at der kan opnaas mere. Jeg skulde i og for sig ikke have noget mod,